Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35467
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

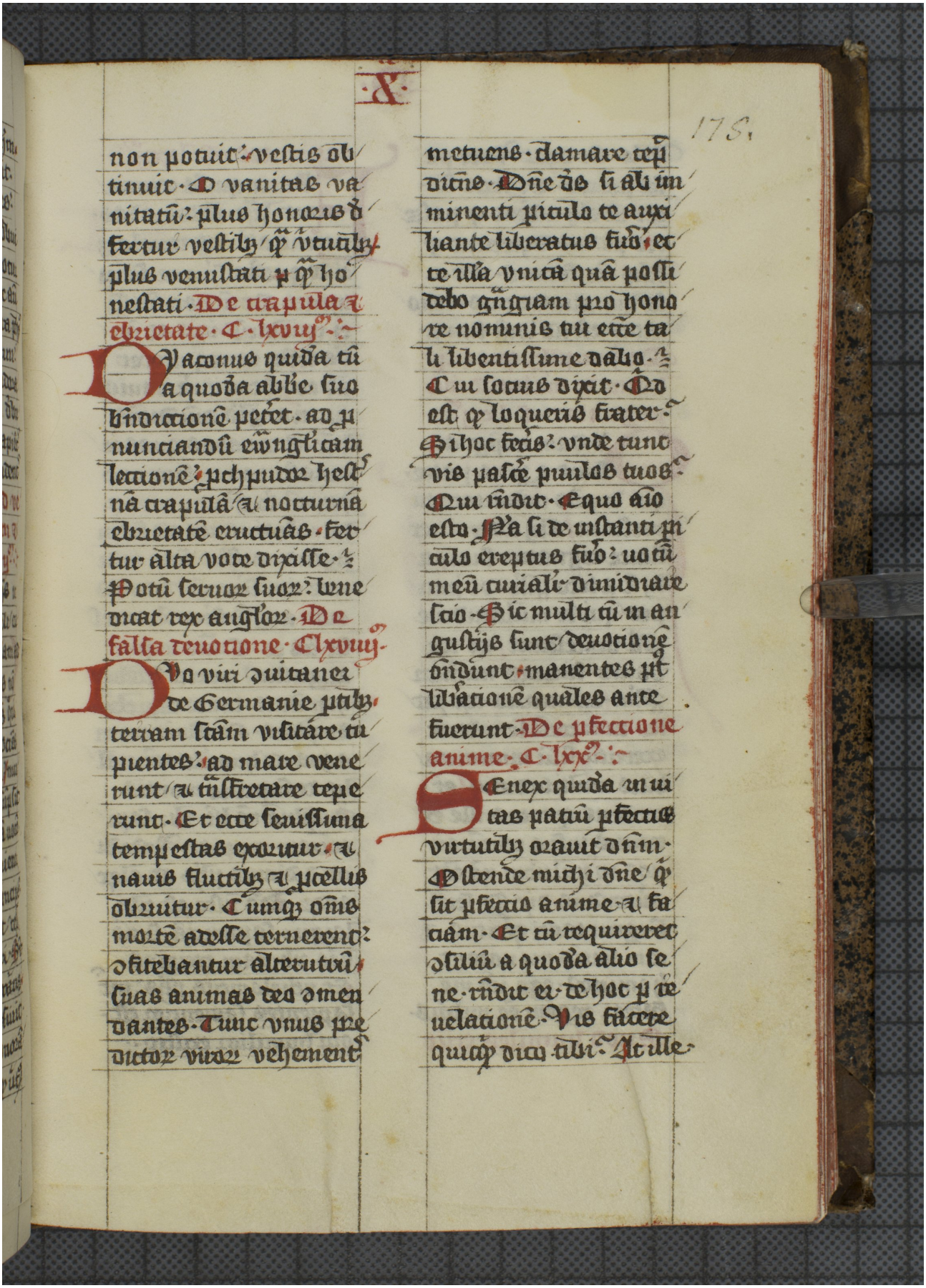

non potuit: vestis ob
tinuit. O vanitas va
nitatū: plus honoris d
fertur vestibus q̄ virtutibus
plus venustati p q̄ ho
nestati. De capitula
ebrietate. C. lxviij°.
Diaconus quida cū
a quoda abbe suo
bindictione petet. ad p
nunciandū ewngliam
lectione: pch pudor hest
nā capitulā ā nocturnā
ebrietate eructuās. fer
tur alta voce dixisse.
Potū seruor suor: bene
dicat rex anglor. De
falsa deuotione. Clxviij°.
Duo viri iuitanei
de Germanie ptibus
terram scām visitare cu
pientes: ad mare vene
runt ā ēt ecclesiā tepe
runt. Et ecce sevissima
tempestas exoritur. ā
nauis fluctibus ā procellis
obruitur. Cumq omis
morte adesse timerent:
obtestabantur alterutrū
suas animas deo dmen
dantes. Tunc vnus pre
dictor virorū vehement
metuens. clamare cepit
dicens. Dne ds si ab im
minenti periculo te auxi
liante liberatus fuo. et
te illa vnica quā possi
debo gngiam pro hono
re nominis tui ecce ta
li libentissime dabo.
Cui socius dixit. Quid
est q loqueris frater:
Si hoc feris: vnde tunc
vis pascere pauperes tuos:
Qui rndit. Equo alio
esto. Ita si de instanti pe
culo ereptus fuo: uo tū
meū caritatis dimidiare
scio. Sic multi cū in an
gustijs sunt deuotione
ardent. manentes pt
libtatione quales ante
fuerunt. De pfectione
anime. C. lxx°.
Senex quida in ui
tas patrū pfectus
virtutibus orauit dnm.
Ostende michi dne q
sit pfectio anime ā fa
cām. Et cū requireret
diliū a quoda alio se
ne. rndit ei. de hoc p re
uelationē. Vis facere
quicq dicā tibi: At ille